

[Per Hækkerup.]

af problemerne. For det er da klart, at også den ansøger, der, om jeg så må sige, måtte blive den tabende, har et berettiget krav på, at sagen virkelig undersøges til bunds og grundigt, og at den afgørelse, der træffes, så vidt det overhovedet er menneskelig muligt, er sagligt rigtig. Jeg ved, at den højtærede minister med rette har ord for at være en fornuftig mand, og derfor regner jeg med, at han og jeg vil kunne få et fortrinligt samarbejde på den linje, jeg her har anført.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne indlede med at berolige undervisningsministeren med, at jeg ikke er heroppe for at tale for at få et universitet til min nuværende valgkreds og ministerens forhenværende, Maribo amt; det er slet ikke det, der er mit emne.

Men jeg skal ikke nægte, at jeg blev noget pikeret over at læse forslaget om udbygning i Roskilde og ikke mindst den argumentation, der er for det i bemærkningerne, hvor ministeren siger, at 70 pct. af de studerende ved Københavns universitet er hjemmehørende i Frederiksborg, Roskilde og Københavns amter samt i Københavns kommune. Med den argumentation beviser ministeren klart det, som er helt afgørende for mig med hensyn til kommende universiteters placering, nemlig hvilken betydning det har med hensyn til tilslutningen til et universitet, hvor det ligger. Derfor må vi efter min mening ikke begå den kapitalbrøler nu at placere 2, om ikke 3, universiteter i Københavnsområdet, som ministeren foreslår, for så leverer vi fortsat bidrag til den udvikling, hvor egnene, der ligger fjernt fra universitetsområderne, får færre unge, der får den uddannelse, som deres evner berettiger dem til. Det kan ikke være rigtigt. Det, ministeren her foreslår, er jo i virkeligheden inden for en afstand af 30 km at lægge 2, om ikke 2½, universiteter. Det ville svare til, hvis ministeren for det jyske område, hvor der også skal placeres 2 universiteter, ville sige, at disse 2 universiteter skal ligge henholdsvis i Skanderborg og Hadsten. Hvis ministeren ville være kommet med et sådant forslag her i tinget — for det svarer det afstands-mæssigt til i forhold til Århus universitet — så ville dette ting ikke alene have rystet på

hovedet, men de ville have troet, der var noget galt med ministeren og hans embedsmænd. Derfor kommer ministeren altså heller ikke for Jylland med et så tåbeligt forslag. Der er alle og pudsigt nok også alle regeringspartierne ordførere enige om, at naturligvis skal det første nye universitet i Jylland ligge i Nordjylland, og deri er jeg enig. Men hvorfor er det naturligt, at man i Jylland spreder universiteterne jævnt ud over området, altså i nord og syd ved siden af det bestående, men herovre, altså på Sjælland, helt rigtigt at placere det hele ved København? Der er ikke hold i den argumentation.

Derfor vil jeg gerne have lov til at sige som valgt i Maribo amt, hvor vi har det mindste antal unge, der får en højere uddannelse — og det mener jeg er på grund af den lange afstand til undervisningscentre — at for os er det afgørende, at et kommende universitet i Østdanmark placeres centralt på Sjælland. Og dér kan jeg kun sige, at det centrale sted må for mig at se være Næstved, fordi Næstved er det sted, hvor vi på det tidspunkt, hvor universitetet skal bygges, vil have gode trafikale, vej-mæssige og også togmæssige forbindelser. Det er jo ikke rigtigt, som det står i ministerens bemærkninger, at Roskilde er trafikalt centralt placeret, i hvert fald ikke for Lolland-Falster og Sydsjælland. Jeg vil gerne pege på Næstved som det sted, jeg mener vil dække befolkningsønskerne øst for Store-Bælt, når man ser bort fra Københavnsområdet, der altså nu er dækket ind med 70 pct. af de studerende ved læreanstalterne herinde.

Jeg vil også gerne have lov at føje til, at hvis man mener noget i dette ting med tanken om decentralisering af statsadministrationen, så må man også decentralisere uddannelsescentre. Vi ved jo af erfaring, at det er vanskeligt, ja, næsten umuligt, at få fornøden velkvalificeret sagskundskab på næsten alle arbejdsfelter til at forlade København efter overstået uddannelse. I studieårene indretter man sig i København, stifter familie, påbegynder eventuelt arbejde og er ikke til at rive herfra, når man er færdig med sin uddannelse. Hvis man derfor vil ødelægge mulighederne for den decentralisering, som jeg anser for helt nødvendig, ja, så skal man endelig placere det næste